

De voorzitter van de Tweede Kamer der Staten Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Den Haag

Ons kenmerk

5 november 2004

Onderwerp

indemniteitsregeling 2005

Bijlage(n)

1

Met genoegen zend ik u hierbij, zoals toegezegd tijdens het wetgevingsoverleg over het jaarverslag 2003 van het ministerie van OCW, mede namens de minister van Financiën de 'Subsidieregeling indemniteit bruiklenen 2005'. Deze regeling is onlangs bekendgemaakt in de Staatscourant 2004 (205, blz.17 e.v.) en zal per 1 januari 2005 formeel in werking treden.

De regeling beoogt door het beperken van de verzekeringskosten van tijdelijke bruiklenen uit het buitenland een bijdrage te leveren aan het realiseren van tentoonstellingen van uitzonderlijk belang in Nederland. Nieuw is dat ook langdurige bruiklenen van uitzonderlijk belang vallen onder de nieuwe regeling. Het organiseren van grote, tijdelijke tentoonstellingen en het regelen van langdurige bruiklenen behoren voor onze musea tot de belangrijkste mogelijkheden om hun presentatiefunctie vorm te geven en aldus cultuurparticipatie te stimuleren.

Aanleiding voor de herziening van de regeling vormde het signaal uit het museumveld dat de regeling in de praktijk te weinig kostenverlagend werkte en ook te ingewikkeld was. Daarnaast heeft de Algemene Rekenkamer de uitvoering van de indemniteitsregeling in 2003 nader onderzocht en over de uitkomst verslag gedaan in zijn 'Rapport bij het Jaarverslag 2003 van het Ministerie van OCW' [Kamerstukken 2003-2004, 29540, nr.17 TK].

In 2003 is in mijn opdracht door het onderzoeksbureau Ecorys-Nei en het Verzekeringsinstituut van de Erasmus Universiteit onderzocht hoe de indemniteitsregeling in de afgelopen jaren heeft gewerkt. Dat resulteerde in december 2003 in het rapport 'Vrij verkeer voor collecties'. Beide onderzoeksrapporten concludeerden dat de indemniteitsregeling en de uitvoering ervan verbetering en vereenvoudiging behoefde.

Op basis van de beide rapporten en overleg daarover met mijn collega van Financiën is besloten tot een aantal verbeteringen die in hoofdlijnen aldus zijn aan te duiden:

- het percentage van de waarde van de te verzekeren voorwerpen waarvoor de Staat zich garant stelt wordt verdubbeld. Daardoor worden de verzekeringslasten voor de musea verder verminderd;
- het subsidieplafond (het maximale bedrag waarvoor de Staat garant staat) wordt verruimd tot € 230 miljoen op enig moment (was op jaarbasis);
- mede door de verruiming van het subsidieplafond is het mogelijk om langdurige bruiklenen onder de indenniteitsregeling te brengen;
- vereenvoudiging van de procedure, zowel in verband met de subsidieaanvraag als wat betreft de subsidievaststelling. Van subsidievaststelling zal alleen nog sprake zijn indien het risico waarvoor de indenniteitsverklaring geldt, zich realiseert. Een andere belangrijke vereenvoudiging is dat het subsidieproces geheel en al door het Instituut Collectie Nederland namens de Staatssecretaris wordt afgehandeld (er is dus maar één loket).

Deze voor de Nederlandse musea belangrijke verbetering van de regeling komt op een goed moment. Het onderwerp collectiemobiliteit is een onderwerp dat, mede op initiatief van het Nederlandse voorzitterschap, hoog op de agenda staat van de Europese Unie. Dit heeft geresulteerd in een onderzoek in opdracht van de Europese Commissie naar de indenniteitsregelingen in 31 Europese landen. Het rapport dat recentelijk is verschenen vormde mede onderwerp van bespreking tijdens de conferentie 'Museumcollections on the Move' die op 28 en 29 oktober 2004 in Den Haag plaatsvond. Eén van mijn aandachtspunten, namelijk het zoveel mogelijk terugdringen van (verzekerings)kosten bij collectiemobiliteit, vind ik terug in de aanbevelingen van het rapport. Indien in de toekomst de musea in de verschillende lidstaten elkaar minder kosten in rekening gaan brengen, zal dat bijdragen aan een verhoogde collectiemobiliteit.

De staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

(mr. Medy C. van der Laan)